

ตาเรือ

พระอาจารย์สงบ มนสฺสนฺโต

เทศน์พระ วันที่ ๑๑ พ.ค. ๒๕๖๘

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ วันนี้วันวิสาขบูชา เป็นวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ทางโลกเขายัง
มหัศจรรย์นะ เขาเคารพบูชา ยิงวิทยาศาสตร์พิสูจน์มาน้อยขนาดไหนนะ ศาสนาพุทธยิ่งสะอาด
เป็นศาสนาแห่งสันติภาพ เป็นศาสนาแห่งข้อเท็จจริง เป็นศาสนาที่แก้ทุกข์ได้จริงๆ แต่มันก็ต้องเป็น
ผู้ที่ปฏิบัติจริง ไม่ใช่กระล่อน

ปฏิบัติกระล่อนพลิกไปพลิกมา แล้วว่ามันจะเป็นธรรมๆ มันเป็นไปได้หรือ

ถ้ามันเป็นจริงของมันขึ้นมา มันสลดสังเวช แค่ธรรมและวินัยมันก็น่าเคารพบูชาอยู่แล้ว

ไ้ฉันทะเล่กลางปล้องตลอด ดันทุ้งตลอด มันเป็นทุ้งฉัน ไม่ใช่ทุ้งค้

ถ้าทุ้งค้ๆ เขามีสติ เขามีปัญญาของเขา เพราะทุ้งค้ ทุ้งค้ควัตร ๑๓ แก้กิเลสไม่ได้ แต่มัน
เป็นเครื่องขัดเกลา มันเป็นกฎ มันเป็นกติกา เวลาจะแก้กิเลสจริงๆ มันต้องสติปัญญาของเราเอง
สติปัญญาของเรา แต่มันอาศัยทุ้งค้ควัตร อาศัยเป็นเครื่องขัดเกลาภิเลสไป ถ้าสิ่งนั้นเป็นเครื่องขัด
เกลาภิเลส สิ่งนั้นมันเป็นการแสดงออก ถ้าการแสดงออก ทุกคนจะเคารพบูชา จะทำด้วยความ
เคารพๆ ใจ

ไ้ฉันมันทุ้งค้ฉันนะ ดันทุ้ง แล้วคิดว่าตัวเองมีศักยภาพ มันไร้สาระ มันฟ้องถึงนิสัย มันฟ้องถึง
จริตฟ้องถึงนิสัยของคน

ถ้านิสัยของคน มันด้วยความเคารพไง แล้วด้วยความเคารพนะ ธรรมและวินัยเทิดใส่ศีระะไว้เลยนะ เทิดใส่ศีระะไว้เลย นี่พระพุทธเจ้า แล้วเราทำไม่ได้ ไซ้ เราต้องโทษตัวเราเอง เราทำอย่างนั้นไม่ได้

เราซาบซึ่งมาก หลวงตาพระมหาบัวเวลาท่านพูด ลูกผู้ชายเิง ท่านพูดเลยว่า “เราจะทำให้มันสมบูรณ์แบบอย่างนั้นเป็นไปได้ยาก แต่เราพยายามจะทำให้มันผิดน้อยที่สุด” นี่คือคำพูดของสุภาพบุรุษ

หลวงตาพระมหาบัวท่านพูดเิง เวลาท่านเทศน์สอนพระนี่แหละ ท่านบอกว่า “ถ้าเราจะติเตียนคนนั้นคนนี้แล้วแต่นะ แต่ถ้าจะว่าให้เราทำสมบูรณ์แบบมันเป็นไปได้ยาก เพราะธรรมวินัยมันของละเอียดอ่อน มันมหัศจรรย์ แล้วกิเลสเรา แล้วสันดานของเรา มันก็ดมันขวาง มันจะทำให้สมบูรณ์แบบอย่างนั้นมันเป็นไปได้ยาก แต่ก็พยายามทำให้ผิดน้อยที่สุด ทำให้ดีที่สุดในความสามารรถของมนุษย์ที่จะทำได้”

เวลาท่านพูดนะ ใ้โฮ! เราฟังแล้วซาบซึ่งฉิบหายเลยนะ ไม่เคยใ้ฮวดว่ากูดีกว่าคนอื่น กูยอดเยี่ยมกว่าคนอื่น แต่กูก็มีความรู้สึกนึกคิดเหมือนกัน ถ้ามีความรู้สึกนึกคิดเหมือนกัน มันก็ต้องพยายามควบคุมมันให้ได้ แล้วทำให้ดีขึ้นมาให้ดีที่สุด ถ้าดีที่สุด ทำด้วยความเคารพเิง ไม่ใช่ดันทุรังเิง

ดันทุรังไปอย่างนั้นนะ มันมีอะไรเป็นประโยชน์กับใคร ไม่มีหรอก มันแสดงถึงสันดานตัวเองนั่นแหละ

แต่ถ้าเป็นจริง ๆ ขึ้นมามันเคารพบูชา ทุกคนเขาก็อยู่ในกฎกติกาเดียวกัน ถ้าในกฎกติกาเดียวกัน เราก็ให้ความร่วมมือเขา ให้ความร่วมมือเขาได้หรือไม่ได้นั่นอีกเรื่องหนึ่งเิง ไม่ใช่วางยากันไปทุกเรื่อง ชุดหลุมพรางไปตลอด คนอยู่ด้วยกันปวดหัวตายห่า

ถ้ามันเป็นจริง ๆ มันทำอย่างนั้นไม่ได้ ลูกผู้ชายเขาไม่รังแกกัน ลูกผู้ชาย ลูกผู้ชายเขาไม่รังแกกันหรอก เขายังมีเมตตาด้วยกันด้วย

เพื่อนตาย เพื่อนตาย หลวงปู่มันท่านพูดถึงไง นี่ไง ที่ว่า มหาอะไรที่วัดป่าสุทธาวาสนั่นนะ
 นั่นนะเพื่อนตายๆ เพื่อนตายเพราะอะไร เพราะไปเที่ยวจุดธูปแล้วไฟป่ามันมาไง มหาแบกบิหาร ๒
 ชุด แล้วจูงหลวงปู่มันหนีไฟ หนีไฟป่า หลวงปู่มันบอก นี่เพื่อนตาย รอดตาย รอดตายเพราะพระองค์
 นี้ ท่านฝังใจเลย นี่เพื่อนตาย

นี่ก็เหมือนกัน เวลาคนวิกฤติ เพื่อนตายๆ มันต้องช่วยกันคุ้มครอง ช่วยกันดูแล ไม่ใช่วางยา
 กันไปตลอด นี่มันเพื่อนปกกลอก มันไม่ใช่เพื่อนตาย

ถ้าเพื่อนตายๆ ถ้าเขาไม่ดี เราก็ไม่อยู่กับเขา เราก็เก็บของของเราไป

เราจุดธูปมาทั่ว ถ้านอกถุ่่นอกทาง ภูไปแล้ว ภูไม่อยู่กับมิ่งหอรอก ภูหาคนที่เป็นศากยบุตร
 ด้วยกัน ถ้ามันวิเศษวิโส ภูเก็บของไป ชีวิตของภู ใ้อ่า ต้องไปพึ่งใคร แต่มิ่งก็เก็บของออกไปสิ มิ่งมา
 รังแกภูทำไม มิ่งมาข่มขู่ภูทำไม ถ้ามันสติมีปัญญา เห็นไหม

ไร้สาระมาก มาอ้างนู่นอ้างนี่ อ้างเทวดาด้วย ธรรมวินัยทั้งนั้นนะ คนเท่ากัน คนเหมือนกัน ถ้า
 มันเป็นลูกผู้ชาย

นี่มันไม่ใช่ลูกผู้ชาย มันเอารัดเอาเบียบเขา บีบบี้สีไฟคนอื่นเขา คิดว่าตัวเองมีความสำคัญ
 ไร้สาระมาก

แต่ถ้าเป็นลูกผู้ชายนะ เราบวชตั้งแต่อายุ ๒๐ พระ สามเณรน้อยไล่กาได้ บวชเป็นเณรได้
 พระต้องบรรลุนิติภาวะ

เราอยู่กับครูบาอาจารย์ที่ดั่งามมานะ กฎกติกานี้พร้อมกันหมด แล้วถ้าใครผิดพลาด ไล่ออก
 เลย หลวงตาลงอุโบสถ มาไม่ทันนะ ทันที

บอกว่า อายุ ๒๐ ทุกคนมีเวลา ไม่มีระชัง ไม่มีกลอง ไม่มีการนัดหมาย บอกอย่างเดียว นัด
 เวลา ถึงเวลาเพียะๆ ถ้าไม่ได้ไป แค่นี้ยังทำไม่ได้ แล้วมิ่งจะภาวนาอะไร

เวลาภาวนา แหม! จิตสงบ พิจารณากาย แต่สติปัญญาไม่มีเลย พิจารณาไปได้อย่างไร มัน
เป็นไปไม่ได้ มันเป็นไปได้อันจะรอบคอบ

ครูบาอาจารย์ในวงกรรมฐานนะ มีสติสัมปชัญญะ แล้วพอมีสติสัมปชัญญะจะไม่ส่งเสียง
กระทบกระเทือนกัน

ไอ้ที่ไปไหนบ้า ๕๐๐ จำพวกนั้นนะ แหกปากไปตลอดเวลานั้นนะ นั้นนะไม่ใช่กรรมฐาน
กรรมฐานเขาสงบของเขา

แล้วมันกระเทือนคนอื่นเขา คนที่เขาเป็น เขาดูที่เดียวก็รู้

เราพูดทุกวัน สัตว์มันยังรู้ได้ว่าเป็นพระหรือไม่เป็นพระไง

นี่ไง ปาเรไรนั่นไง เวลาพระอาณนทฺ์จะไปนิมนต์องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง ช้างมัน
มองเลยนะ ที่แรกก็ไล่ไล่เลย จะมานิมนต์องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากลับ มันไม่ยอม

จนพระพุทธเจ้าเรียกไว้ว่า “นั่นลูกศิษย์เราๆ”

ช้างมันก็เลยดู ถ้าเป็นลูกศิษย์ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เข้าไป แล้วลดไหล่
บริขารนี่นะ พวกบาตรจะไว้ข้างนอก พระอาณนทฺ์ทำตามนั้นหมดเลย ช้างมันสังเกตนะ ถ้าไม่ใช่พระ
มันไล่ไล่เลย

สัตว์มันยังรู้เป็นพระหรือเป็นเปรต แล้วเราเป็นพระแท้ๆ แม่งเป็นเปรต ยังว่าตัวเองเป็นพระ
มันเป็นพระได้อย่างไร กฎกติกามิเข้าใจ เป็นพระได้อย่างไร

เป็นพระมันต้องรู้สิ กฎกติกานี้ไง ธรรมและวินัยเป็นศาสดา ถ้าเคารพก็เคารพศาสดา ถ้าไม่
เคารพศาสดา ไปเคารพใคร ก็เลสเป็นใหญ่ในตัว ยิ่งใหญ่นักใช่ไหม เคารพกิเลสใช่ไหม นี่มันไม่ใช่ นี่
มันพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เขาพยายามจะฆ่ากิเลส พยายามจะหากิเลส

คนเกิดมามีอายุตนะ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ถ้าใจมันฉลาดขึ้นมา มันจะเป็นประโยชน์กับเรา ขึ้นมา ถ้าเป็นประโยชน์ขึ้นมา เห็นใหม่ แม้แต่วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา อุบาสก อุบาสิกา เขายังชื่นชม เขายังเคารพบูชา

ไอ้เราเป็นพระแท้ๆ เราเป็นนักรบเสียด้วย ไอ้แค่เมตตาธรรม แค่ความเข้าใจ มันยังทำให้คนอื่นไม่ได้ บีบบี้สี่ไฟเขา คิดว่าตัวเองยิ่งใหญ่ ไร้สาระมาก อดอาหาร ตะเข้มันก็อดได้ แอฟริกาอดทั้งทวีปเลย

อดอาหารนะ มันต้องมีสติ มันมีเมตตา มันคิดถึงธรรมและวินัย ธรรมมันจะเกิด

อดอาหาร อดอาหารไว้เพื่อจะเอาวันเวลา เพื่อไปกอดคนอื่นเขา ไร้สาระมาก เรื่องไร้สาระเลย

นี่ไง เวลาพระอุดงค์ๆ ถ้าเป็นธรรมวินัย เขาเรียกพระอุดงค์ ถ้าพระอุดงค์ เขาเรียกวิกิลจริต มันทำเกินกว่าเหตุ เขาเรียกวิกิลจริต

อุดงค์ๆ มีหลายประเภท อุดงค์ในความชอบธรรม อุดงค์ด้วยความไม่รู้ อุดงค์ด้วยความลุ่มหลง อุดงค์ด้วยความทุจริต ด้วยวิกิลจริต นี่ไง นี่ธรรมวินัยนะ นี้อยู่ในพระไตรปิฎก แล้วเราทำมัชฌิมาปฏิปทาใหม่ สมบูรณ์แบบกับเขาบ้างใหม่ ทำอะไรที่สมบูรณ์เหมือนมนุษย์ที่มนุษย์เขาทำ ที่พระเจ้าทำ แล้วเขาทำแล้วเขาเป็นประโยชน์

โธ้ย! ไอ้นี้เด่นกว่าเขาทุกเรื่องเลย ขวางแม่ไปทุกเรื่อง ไร้สาระทุกเรื่อง แล้วยังว่าเป็นพระกรรมฐานนะ

วันนี้วันสำคัญทางพระพุทธศาสนานะ วันที่ธรรมและวินัยนี้ประเสริฐที่สุด องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐที่สุด ถ้าประเสริฐที่สุด ต้องเคารพนูน ไม่ใช่เคารพคณะสงฆ์นี้ เคารพที่ธรรมวินัยเลย นี่พระพุทธเจ้าบัญญัติไว้ทั้งนั้นนะ แล้วเริ่มต้นมาจากหลวงปู่มั่นท่านพื้นฟูขึ้นมา มันอยู่ในพระไตรปิฎก

ธรรมวินัยอยู่ในพระไตรปิฎก แล้วพระอรหันต์มีมากมายมหาศาล แล้วก็เหลวไหลกันมา หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านมาฟื้นฟูของท่าน เริ่มต้นตั้งแต่ว่า เขาทิ้งธรรมวินัยที่เรารักษากันอยู่นี้ เมื่อก่อนไม่เอาเลย เมื่อก่อนเขาอยู่โดยเหมือนสามเณรนั่นนะ กินลาบเลือด ลาบอะไร เขาทำได้ทุกอย่าง จนมาธรรมวินัย ห้ามกินเนื้อสด ห้ามกินเนื้อดิบ ห้ามทุกอย่าง แต่เขาก็ทำทั้งนั้นนะแต่มาฟื้นฟู ฟื้นฟูขึ้นมาให้เคารพบูชา

แล้วเคารพบูชา เคารพบูชาที่ไหน

เคารพบูชาด้วยอำนาจวาสนาบารมีของท่าน

แล้วนี่เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา กึ่งกลางพระพุทธศาสนา ศาสนาเจริญ อีกคนหนึ่ง เจริญเพราะว่าสิ่งนี้มันมีอยู่มาแล้ว แล้วพอมันมีอยู่แล้วมันก็คุ่นชินใจ คุ่นชินมันก็นำ ด้านใจ หน้าด้านมันก็เอาสี่ข้างเข้าดูใจ ใจเมื่อก่อนไม่มีนะ พอได้ขึ้นมาก็ ใจโฮ! มหัศจรรย์นะ

ของที่ไม่เคยทำ ลองได้ทำสิ กบปิย กโรหิ กบปิย ภาณุเต หลวงปู่ฝันไปบอกสมเด็จพระสังฆราช นั้นนะ

เขาไม่ให้ทำ เปิดพระไตรปิฎกให้ดูเลย พอเปิดพระไตรปิฎกให้ดู หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านขวางตลอด แต่ถึงสุดท้ายแล้วมันขวาง มันเรื่องกฎหมายใช้ใหม่ พอเรื่องกฎหมายขึ้นมา เรื่อง พรบ.สงฆ์ใจ มันเป็นความผิดใจ ทำเกินหน้าฝ่ายปกครองใจ

ที่นี้หลวงปู่ฝัน ท่านพ่อลี พวกนี้ไปอบรมบ่มเพาะขึ้นมาจนเห็นด้วยใจ เปิดพระไตรปิฎกให้ดู เลย อรรถกถาว่า กบปิย กโรหิ กบปิย ภาณุเต ถึงที่สุดแล้ว ถ้าเป็นพริกไทยมันเด็ดไม่ได้ เขาจะให้ใช้ ของแหลมจิ้ม

เออ! มีอยู่จริง

มันมีอยู่จริงในพระไตรปิฎก แต่ทุกคนทำสามะเลเทเมาไปหมดแล้ว แล้ววงกรรมฐานมา ฟื้นฟู แต่ตอนนี้เราเห็นว่ามันได้มาอย่างไร ของมันมีอยู่แล้วใจ ก็เหมือนพ่อแม่ให้ลูกประจำ ใจลูกไม่เคยรู้จักคุณค่าของเงินเลย

ไฉนบวชขึ้นมาแล้วไง กูขวางแม่งไปทุกเรื่องเลย กูทะเลกลางปล้องหมด แม่งหมดเลย กูแก่งที่สุดเลย

ไร้สาระวะ

ถ้ามันเป็นความจริงๆ มีงมีอะไรดีบ้าง มีงทำอะไรเป็นประโยชน์กับคณะสงฆ์บ้าง มีงทำอะไรให้สงฆ์ร่วมเย็นเป็นสุข

ไม่มี

มันเป็นเรื่องไร้สาระ เขาไม่พูดเพราะเขาเป็นสุภาพบุรุษ เขาไม่พูดกัน ถ้าเขาพูดกัน มันระเบิดไปแล้ว

ฉะนั้น คนคนเดียวทำให้คนอื่นเดือดร้อนทั้งหมด มันไม่สมควรเลย มันไม่สมควร ทำให้คนอื่นเดือดร้อน

กูคิดถึงไอ้หลวงพ่อเตี้ยกูนี้ พระเตี้ยนั่นนะ กูเห็นใจมาก ตอนนั้นก็คิดว่ามันเป็นพระที่อาวูโสจะต้องเท่าทันโลก แต่เขาเสียชีวิตไปแล้ว ท่านอาจารย์เตี้ยเสียชีวิตไปแล้ว มาอยู่นี้ ๔-๕ ปีให้ทุกคนย้าย กูคิดในใจแล้ว กูนี้ผิดพลาดไปพอสมควร

เพราะคนเรามันต้องเป็นสุภาพบุรุษด้วยกันถึงบวชเป็นพระ เวลาจะสู้กับกิเลสนะ ตาม้าตาเรือ

ต้าม้า ม้ามันรุกรมันฆาต มันกินขุนนั่นนะ ตาเรือมันวิ่งปรี๊ดๆ เลย มันรุกรฆาต

รุกรฆาตที่ไหน

รุกรฆาตที่กิเลสในใจเรา

ถ้าจะมารุกรฆาตกิเลสในใจเรานะ เราต้องทำความสงบของใจแล้วเห็นกิเลส

ไฉนมันไม่เห็นกิเลส มันปอบัน พิจารณากาย พิจารณาเวทนา พิจารณาใหญ่โต

ซีไม้ มึงก็ไม้ของมึงไปคนเดียวนั่นแหละ

ถ้ามึงจะพิจารณาภายในนะ มึงทำความสงบของใจได้นะ มึงทำสมาธิได้ มึงจะสะท้อนใจ จิตสงบกับจิตฟุ้งซ่านมันแตกต่างกันอย่างไร จิตที่มันฟุ้งซ่านมันด้วยกิเลสตัดทอนความทะยานอยาก ปิบบี้สี่ไฟใจของคน แล้วก็ไปปิบบี้สี่ไฟใจของคนอื่น

แต่ถ้าเราทำความสงบของใจเราได้ ใจเราสงบระงับขึ้นมา มันมหัศจรรย์ในใจของตน แล้วสิ่งนี้มันมีคุณค่า มีคุณค่าในใจของเรา แล้วใจของคนอื่นเขาเป็นอย่างไรละ

แค่ทำความสงบของใจได้ ใจเขา ใจเรา มันต้องคิดเป็นแล้ว ใจเขา ปิบบี้สี่ไฟ ใจของเรากิเลส ล้วนๆ ตะแบง เป็นกรรม พิจารณาภายใน อุดอาหารยิ่งใหญ่

ไร้สาระฉิบหายเลย

แต่เขาเมตตาตามึง เขาดูแลไว้ เขาเมตตาว่า ในสังคม คนอย่างนี้ใครจะรับได้ เขาให้มึงพอที่อาศัยเท่านั้นแหละ มึงไปที่อื่นนะ มึงไปทำอย่างนี้ให้ได้จริงๆ ไปทำที่อื่น แล้วมึงดูซิว่าสังคมเขาจะยอมรับมึงไหม

มึงไม่เคยเห็นคนอื่นมีคุณค่าเลย ไม่เคยเห็นคณะสงฆ์ที่เขาอุ้มชูบูชาเข้ามาว่าเขารับเลี้ยงดูมาเลย มึงเอาแต่ใจของมึงคนเดียว แล้วจะปิบบี้สี่ไฟคนอื่นเขา

ตาม้ามันก็เดินอย่างหนึ่งนะ แล้วมันรุก เวลามันรุกรูฆาต มันกินเรือ กินขุน เวลาตาเรือ มันไปได้ยาวไกลเลย กองทัพม้า กองทัพเรือ นี่ไง ตาม้า ตาเรือ

ไอนี้มันตาก็เลส แล้วปิดหูปิดตาด้วย

ทุกคนเขารู้เขาเห็นหมดละ บ้านบ้านหนึ่งเขามีพี่น้องหลายคน ในพี่น้องเขา เขาจะรู้ว่าพี่ชายเขานิสังข์เป็นอย่างไร น้องชายเขาเป็นอย่างไร แล้วตัวเขานิสังข์เป็นอย่างไร เข้ากับพี่เข้ากับน้องได้หรือไม่ การอยู่ในสังคม พ่อแม่เขาดูแลรักษาอย่างไร

พี่น้องหลายคน จริตนิสัยก็ไม่เหมือนกัน ถ้าพี่ชายเป็นผู้ที่เป็นสุภาพบุรุษ พ่อแม่ก็เบาใจ พี่ชายช่วยดูแลน้อง ถ้าน้องมันเกเรเกตุง มันเด็กมันเล็ก มันคนสุดท้อง มันเอาแต่ใจของมัน ในบ้าน ในเรือนเขาก็ยังรู้เลย นิสัยใจคอเป็นอย่างไร

แล้วนี่คิดดู คณะสงฆ์ก็พระทั้งนั้นนะ มิ่งคิดว่าเขาโง่เหรวะ เฮ้ย! มิ่งคิดว่าคนอื่นเขาโง่ เขาไม่รู้จักรว่ากูคิดอะไรเลยเหรว

ไม่มีใครโง่นะมิ่ง แต่เขามีธรรมและวินัย เขารู้เท่าทันเอ็งทั้งนั้นแหละ แต่เขาไม่พูดออกมา เขาให้เกียรติ เขาให้เอ็งอยู่แบบสุขสบาย เขาให้เอ็งอยู่แบบมีความสุขความสบาย ไม่ต้องระแวงระวัง แต่เอ็งไม่ได้คิดถึงน้ำใจคนอื่นเลยนี่หว่า เอ็งย้ายเขาไปทั่ว

นี่ตาเรือ ตาเรือถ้ามันเป็นกองทัพที่เป็นสัมมาทิฎฐิถูกต้องชอบธรรมนะ มันจะเป็นประโยชน์กับผู้เล่นใจ เขาเล่นหมากรุก ตาฆ่า ตาเรือ

ไอ้นี้ก็เลสมันเล่น ก็เลสมันดันทุรังไปทั้งสิ้นนะ แล้วก็คิดว่าจะดันทุรังต่อไป

จบแล้ว พอกันที จะต้องอยู่กันแบบสุภาพบุรุษ อยู่กันแบบความเข้าใจกัน ถ้าจะอยู่แบบเห็นคนอื่น อยู่บนหัวคนอื่น มิ่งไปซะ ไปหาที่อยู่ของเอ็งตามสบายเลย ไม่ต้องอ้างว่าหลวงพ่อกำนั่งให้เอ็งอยู่ หลวงพ่อกำนั่งเมตตา

กูอึดอัดอึดอึดอันตันใจมาหลายสิบปีแล้ว เพราะอะไร

เพราะพ่อแม่คนหนึ่งนะ ในครอบครัวก็ไม่อยากให้ใครเสียไปหรอก แต่มันมีคนติดยาคนหนึ่ง คอยผลาญ คอยเผาบ้านเผาเรือน คอยบีบคอกพ่อบีบคอกแม่ ไถเอาเงินไปซื้อยาบ้า พี่น้องในบ้านเดือดร้อนไปหมดนะ มันจะเอาอย่างนั้น มันจะเอาอย่างนี้ มันจะเอาอย่างนั้น มันเอาอะไรของมัน

แต่ถ้าเป็นสัมมาทิฎฐิถูกต้องชอบธรรม ตาฆ่า ตาเรือละ มันจะซุกซุก มันจะค้นคว้าหาความบกพร่องของตน การซุกซุก การค้นคว้า การหาข้อบกพร่องของตนใจ

วันนี้วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประสูติวันนี้ แล้ว
เจริญเติบโตมา อายุ ๒๙ ออกประพาศปฏิบัติ ๖ ปี ในวันนี้วันวิสาขบูชา องค์สมเด็จพระสัมมาสัม
พุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม

ไฉ่ตรงตรัสรู้ธรรมนี้สำคัญ ตรัสรู้ธรรม เพราะถ้าไม่ตรัสรู้ธรรมจะไม่มีพระพุทธศาสนา
พระพุทธศาสนา นี้ไง อาสวกักขยญาณทำลายอวิชชา ทำลายทิฏฐิมานะนะ ทำลายความบ้ำบอคค
แตกของเรา

ไฉ่นี้พิจารณายิ่งใหญ่มาเลย แต่ความบ้ำบอคคแตกมันเพิ่มขึ้นทุกวันวะ มันไม่ได้ลดลงเลย

ถ้ามันเป็นธรรมนี่นะ มันต้องทำลายความบ้ำบอคคแตก แล้วมันจะนั่งคอตกนะ ไฉ่โฮ! กู
อาศัยหมู่สงฆ์อยู่ แล้วกูก็แก๊งหมู่สงฆ์มาตลอด แล้วกูก็ทำลายหมู่สงฆ์มาตลอด กูเศร้าใจฉิบหาย
เลยว่กูกูทำได้ขนาดเขียวหรือวะ ถ้ามันรู้เท่าทันกิเลสนะ มันจะเห็นคณะสงฆ์นี้เป็นที่มหัศจรรย์เลย
นะ คณะสงฆ์ให้เราแฝงตัวอยู่ได้ในคณะสงฆ์นี้

ถ้ามันรู้เท่าทันนะ มันจะสำรอก มันจะคายมิจฉาทิฏฐิ มันจะคายความเห็นผิด แล้วจะเห็น
คุณของคณะสงฆ์เลยนะ

คณะสงฆ์ เพราะสงฆ์ พระเข้าขึ้นมากอกบิณฑบาตเลี้ยงชีพด้วยปลีแข้ง เอ็งให้ฆราวาสไป
บิณฑบาตสิ ตำรวจเขาจับเลย

นี่เราหม่ผ้ากาสาวพัสตร์ออกบิณฑบาตเลี้ยงชีพโดยธรรมวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัม
พุทธเจ้า แล้วเลี้ยงชีพมา มีชีวิตมา แล้วอยู่ในหมู่สงฆ์ แล้วก็กิดก็ขวาง ก็ทำลายเขา

จริงๆ กูมาระลึกถึงอาจารย์เตี้ย กูตีตัวเองว่ากูบกพร่อง กูบกพร่องให้ไฉ่เตี้ยมารับภาระ แต่
ตอนนั้นคิดว่าเขาเป็นพระผู้ใหญ่ เขามีประสบการณ์ชีวิต เขาจะต้องควบคุมเรื่องอย่างนี้ได้ กูไม่เคย
คิดขนาดนั้น

ถ้ารู้เรื่องต่อนั้นะ ฎีล่ออกหมด ให้ท่านอาจารย์เตี้ยอยู่องค์เดียว มีแต่สงบสุขกว่า ให้ท่านอาจารย์เตี้ยไม่ต้องแบกรับภาระแบกหมาไ้พวกเปรตไว้ ไ้พวกเปรตนะ ไปให้อาจารย์เตี้ยแบกหมาไว้ แล้วอาจารย์เตี้ยก็เสียไปแล้ว ฎีถือว่าเป็นความผิดของฎีอันหนึ่ง เศร้าใจ

ฉะนั้น ถ้าทำความสงบของใจได้ เรื่องอย่างนี้มันจะไม่เกิด มันเกิดไม่ได้ เพราะมันเกิดทำให้จิตฟุ้งซ่านไง ถ้ามันเกิดทำให้จิตฟุ้งซ่าน มันไม่มีสมาธิไง ถ้าไม่มีสมาธิมันก็รู้ที่อยู่ นี่เป็นความทุกข์ใจ

แล้วถ้าเป็นสมาธิ สมาธิมันเกิดจากพุทโธ เกิดจากปัญญาอบรมสมาธิ ถ้าเกิดจากปัญญาอบรมสมาธิ เพราะมันชนะกิเลสไง มันถึงสงบลงชั่วคราวไง ถ้ามันสงบลงชั่วคราว มันจะเห็นถูกเห็นผิดไง ถ้ามันเห็นถูกเห็นผิดแล้วมันจะทำอย่างนั้นอีกไหม

เพราะถ้ามันเห็นผิด มันก็ทุกข์ยากอย่างนี้ไง ถ้ามันเห็นถูก มันก็มีความสุขสงบสุขใจ แล้วถ้าความสุขเกิดขึ้นมา เกิดขึ้นจากความเพียรชอบใจ ถ้าความเพียรชอบ ความเพียรถูกต้องชอบธรรมนะ สิ่งที่เป็นนิสัยสันดานเหี้ยๆ อย่างนี้มันต้องทิ้งไปๆ แล้วพยายามจะทำแต่อะไรที่ไม่คิดไม่ขวางเขา

แล้วถ้ามีอะไรนะ “ให้ผมช่วยอะไรบ้างครับ ผมอยากจะช่วยกันดูแลของของสงฆ์ครับ เพราะของของสงฆ์เอาไปใช้แล้วไม่เอากลับมาดูแลเป็นปกติ เป็นอาบัติปาจิตติย์ครับ ของของสงฆ์คณะสงฆ์ที่ช่วยกันดูแล จะให้ผมช่วยเหลืออะไรบ้างครับ สิ่งใดที่เป็นประโยชน์ ผมจะช่วยดูแลครับ”

ถ้าจิตใจมันเป็นสัมมาทิฎฐิถูกต้องชอบธรรมไป เพราะเป็นของของสงฆ์ เราอาศัยคณะสงฆ์อยู่

ของของสงฆ์ เห็นไหม สภาคาบัตติ อาบัตติร่วมกัน แล้วปลงอาบัตติไม่ได้ด้วย ปลงอาบัตติต้องอาบัตติคนละตัวนะ อาบัตติเหมือนกัน สมรู้ร่วมคิดกัน ปลงอาบัตติไม่ได้ ถ้าสมรู้ร่วมคิดกัน คณะสงฆ์นั้นเป็นอาบัตติ ต้องไปปลงอาบัตติกับคณะสงฆ์ที่อื่น คณะสงฆ์ที่อื่นมาแล้วถึงค่อยปลงอาบัตติกับเขา อาบัตติถึงตกร่วง

นี่ไง ถ้ามันมีสติมีปัญญาขึ้นมา มันคิดของมันได้ ถ้ามีสติปัญญา

วันนี้วันสำคัญทางพระพุทธศาสนานะ เราจะพูดถึงเรื่องกิเลสตัดหาความทะยานอยาก แล้วนี่มันชัดๆ เลย นี่เป็นบุคคลาธิษฐาน ทำความชั่วอย่างนี้ เป็นปรตอย่างนี้ ให้หมู่คณะแบกรับไว้ อย่างนี้มันชัดๆ

แต่ถ้าเป็นคนดี ทุกคนก็ปรารถนา ทุกคนก็อยากได้ ทุกคนก็ต้องการ ความปรารถนาใจ จากภายนอก ภายในใจ ภายในให้มันสงบระงับเข้ามา ไม่ใช่เป็นไอ้ไข่วางคลองกีดขวางเขาไปทั่ว แล้วไม่เป็นประโยชน์กับใคร ไม่เป็นประโยชน์กับใครแล้วไม่เป็นประโยชน์กับตัวเองด้วย

ให้มันเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา ไอ้เรื่องพิจารณา ไอ้เรื่องวิปัสสนา เอามาเถอะ พุดมา ถ้ามันเป็นความจริง ความจริงเป็นสิ่งไม่ตาย ยิ่งเป็นอริยสัจด้วย ไอ้โฮ! ยิ่งมหัศจรรย์ แล้วมหัศจรรย์นะ

เราอยู่กับครูบาอาจารย์มา หลวงปู่เจี๊ยะบอก เวลาหลวงปู่มันเสียงดังๆ “เฮ้ย! ฟ้าร้องๆ เว้ย” วิ่งไปฟังเทศน์เลย ฝนมันตก มันชุ่มฉ่ำใจ

นี่ก็เหมือนกัน ถ้าวิปัสสนาถ้าเป็นจริงนะ ไอ้โฮ! ทุกคนอยากฟัง

เวลาอยู่กับหลวงตา หลวงตาตำเราเข้า กลางวัน เย็น ทุกคนเขามองนะ ไอ้หงบนี้มันบ้า โดนตำเข้า กลางวัน เย็น

แต่สำหรับเรานะ นี่ยอดเยี่ยม เพื่อกันกูไว้ไม่ให้ใครมายุ่งกับกู ใจขนาดไม่ให้มีใครมายุ่งกับกูนะ มันยังมาขอคุยด้วยตลอด “ภาวนาอย่างไร ภาวนาดีแค่ไหน” จะมาสอบถามตลอด

แต่กันเอาไว้เลยนะ ให้มีเวลาเต็มที่เลย แล้วให้หมู่คณะเต็มที่เลย ถ้ามันเป็นความจริง เห็นใหม่

ครูบาอาจารย์ที่ท่านเป็นจริงท่านรู้ แล้วถ้าเราเป็นจริง เป็นจริงนะ เดินจงกรม นั่งสมาธิทั้งวัน ทั้งคืน ๒๔ ชั่วโมง กูนี้ทำมาตลอด ๒๔ ชั่วโมงครับ ไม่มีเวลาอย่างอื่นเลยครับ แล้วหลวงตาคุณแลดูอยู่ครับ

อดอาหารครับ ๒๔ ชั่วโมง นอนไม่ได้ เวลามหาสติ มหาปัญญา เวลาจะนอน ไม่มีสิทธิ์ครับ นอนไม่หลับ ตานี้สว่างโพลงตลอด มันเหมือนกับไฟไหม้บ้านนะ ขนของหนีออกจากบ้าน ไม่มีวันที่จะได้พักได้ผ่อน ไม่มี จะต้องหาวิธีการยับยั้งให้ได้ พักจิตให้ได้ ถ้าจิตพักไม่ได้ มันเตลิดเปิดเปิง

ภาวนามาหมดแล้ว

ฉะนั้น เวลาครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมๆ ท่านจะกันเอาไว้เลย ถ้าเป็นประโยชน์ ถ้าเป็นประโยชน์

“พิจารณากายครับ พิจารณาเวทนาครับ”

บ่าบคอแตก กัดขวางทั้งตัวเองและกัดขวางทั้งคนอื่น มันจะพิจารณาอะไร มันเป็นธรรมไปได้อย่างไร

ถ้าเป็นธรรม สงบสุขครับ สงบสุขจนไม่อยากคุยกับใคร สงบสุขจนพยายามเร่งความเพียรจนคนอื่นมากวนนะ ใครๆ ก็จะมากวน ถ้าครูบาอาจารย์ที่ดีท่านจะกันเอาไว้เลย อย่าให้ใครเข้ามายุ่ง ถ้าเข้ามายุ่งมันเสียเวลาในการภาวนา เวลาภาวนามันจะเข้าด้ายเข้าเข็ม เวลาเข้าด้ายเข้าเข็มจิตมันจะจ่อตลอดเวลา แล้วไอ้คนนั้นมายุ่ง ไอ้คนนี้มายุ่ง มันเป็นภาระไปหมดเลย นี่การภาวนานะ

การภาวนาที่เป็นครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมนะ ไม่มีทางที่จะไประรานใครหรอก มันจะระรานกิเลสมันนะ

ไอ้เนี่ยวางแผนล่อคนอื่นตลอด มันเรื่องอะไรของมึงวะ แล้วมันเป็นเรื่องไร้สาระมาก ถ้าไร้สาระ

มันเป็นมงคลชีวิต มงคลแก่การพึ่งเทศน์ วันนี่วันวิสาขบูชา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง เวลาเกิด เกิดวันนี้ ตรัสรู้วันนี้ ๔๕ ปีสมบุทสมบันมาขนาดไหน พุทธกิจ ๕ ทำประโยชน์มาทั้งนั้น ทั้งๆ วิมุตติสุข วิมุตติสุขตั้งแต่วันที่กิเลสตาย วันวิสาขบูชา ท่ามกลางที่ตรัสรู้นั้นนะ ตั้งแต่นั้นมาวิมุตติสุข

ก่อนหน้านั้นเราต้องเกิด ต้องแก่ ต้องเจ็บ ต้องตาย เราไม่ยากเกิด ไม่ยากแก่ ไม่ยากเจ็บ ไม่ยากตาย พยายามศึกษาค้นคว้าอยู่ ๖ ปี ๖ ปีสมบุกสมบันแคไหน สมบุกสมบันกับคนที่มั่งคั่งจะมีความจริง เผชิญกับกิเลสตลอดเวลา กิเลสมันก็พลิกแพลงไปตลอดเวลาเหมือนกัน

ถึงที่สุดแล้ว อานาปานสติ กำหนดความสงบของใจเข้ามา จิตสงบแล้ว บุปเพนิวาसानุสติญาณ จุตูปปาตญาณ นี่ไง อดีตอนาคต เวลาอัสวัชฌญาณทำลายอวิชชา นี่ไง พระพุทธศาสนาไง มึงทำอย่างนี้บ้างสิ มึงทำอย่างนี้ อย่าไปทำลายคนอื่น ยุแหยงตะแครงรั้ว

มึงทำอย่างนี้สิ บุปเพนิวาसानุสติญาณ จุตูปปาตญาณ อดีตอนาคตในใจ ดูให้มันได้ ให้เท่าทันความจริงให้ได้ อัสวัชฌญาณ ทางสายกลางในพระพุทธศาสนา มักโคมันเป็นอย่างไร ถ้ามันเป็นข้อเท็จจริง ทำให้มันขึ้นมาจริงให้ได้สิ ถ้ามันจริงขึ้นมา มันจะไปทำลายใคร มันยังเศร้า มันเศร้ากับว่า ไ้อ้โฮ! กิเลสกูมันชั่วร้ายได้ขนาดนี้เขี้ยวหรืออะ กิเลสกูเนี่ย เพราะอะไร เพราะกูก็หากิเลสกูอยู่

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าวิมุตติสุขไปแล้ว ครูบาอาจารย์ของเราวิมุตติสุขไปแล้ว คำว่า “วิมุตติสุข” ทำลายอวิชชาในหัวใจของท่านสิ้นหมดแล้ว

ไอ้ของเรา ไอ้ตาเรือก็เรือ มันเรือตอปีโตของพญามาร พุงชนเขาไปตลอดเวลา ทำลายเขาตลอดเวลา ไม่มีเวลาที่เข้าหาตัวมันเองได้เลย พุงชนแต่คนอื่น ทำลายแต่คนอื่น ใครพูดอะไรแล้วเอามาอ้างอิงตลอด ตัวเองไม่มีอะไรเลย แล้วไม่มีอะไรเป็นแก่นสารด้วย ถ้าไม่มีแก่นสาร ทำไมต้องอ้างอิงคนอื่นตลอด คนนั้นว่าอย่างนั้น คนนี้ว่าอย่างนี้ กูจะเอาแบบนั้น กูจะเอาแบบนี้

แล้วไอ้ที่เขาทำดีทำไมไม่ทำตามเขาบ้างละ เขาทำความสงบของใจ ไม่ทำกับเขาบ้างละ เวลาคนที่เขาทำดี เอ็งมองไม่เห็นเลย แล้วเวลาคนอื่นทำชั่วละ เอาทันที แล้วพูดถึงคนอื่น แหม! หลวงพ่อสั่งอย่างนั้น

เขาพูดให้คณะสงฆ์ให้มีความรับผิดชอบร่วมกัน เพราะว่าเวลาทำสิ่งใดแล้ว คำว่า “คณะสงฆ์” มันจะกระเทือนกันไง ถึงบอกให้ทำๆ แล้วให้ทำ มันก็อยู่ที่สัมมาทิฏฐิถูกต้องชอบธรรม ให้ทำเราก็ทำ

แต่ถ้าเป็นกิเลสนะ ให้ทำ กูจะทะเล่กลางปล้อง กูจะลากไปเลย “หลวงพ่อสัง หลวงพ่อให้ทำ”

ไอ้คนอื่นเขาก็ทำเพื่อความเหมาะสม ไอ้กูทำนี่เด่นกว่าคนอื่นเลย ทุดัน กูจะดันให้ทะเล่กลางปล้องเลย

มันเป็นภาระคณะสงฆ์วะ มันเป็นภาระคนอื่นหมดเลย คนอื่นเขาทำขึ้นมาเพื่อความสงบสุข มึงทำเพื่อใคร

แม้แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าฝากธรรมวินัยไว้กับบริษัท ๔ อุบาสก อุบาสิกา เขามาวัดมาวาขึ้นมาเขาก็เพื่อความสงบสุข

มาที่ไร้ก็ไปทะเล่กลางปล้อง ไปวางแผน ไปชุดหลุมพราง ไอ้เขาคิดว่าพระต้องพูดความจริง ไอ้เขาก็เชื่อไปหมดเลยนะ เอ! กูเลิกนับถือพระพุทธศาสนาดีกว่า พระปฏิบัติเสียด้วยนะ ลูกศิษย์ หลวงปู่มัน สายกรรมฐานด้วย แม่งกะล่อนฉิบหายเลย หลอกกูทุกเรื่อง หลอกให้กูทำนู่น หลอกให้กูทำนี่

มึงทำลายคณะสงฆ์ขนาดไหนวะเนี่ย

เราทำให้เขาเคารพบูชา ไม่เคยขอใคร ไม่ทำให้ใครเดือดร้อน ไม่กวนบ้านกวนเมือง ไม่ล่วงละเมิดใคร ไม่ขี้โกงเวลาของใครทั้งสิ้น ใครเขามีอำนาจวาสนา ให้เขาภาวนาของเขา

การโกงเวลาของเขา ๒๔ ชั่วโมง ไปโกงเขา ไปหลอกหลวงเขา ไปวัด ไปทำแล้วจะได้บุญกุศล เยอะ มันเป็นบุญอริยะ มันจะได้ไปเกิดบนสวรรค์

มึงไม่ทำอะไรเลย ทางจงกรมได้เดินหรือเปล่า นั่งสมาธิหรือเปล่า ทำอะไรเป็นขึ้นเป็นอันขึ้นมาบ้าง

กูอายุเขามากนะ เพราะนิสัยกูถูกผู้ชาย ไม่เคยขอใคร ไม่เคยหลอกใคร ไม่เคยชุดหลุมพราง ล้อใคร

แต่มีงไปหลอกเขา ทุเรศมาก มันทำให้หมู่คณะสงฆ์เสียหาย โดยความเห็นผิดนั้นนะ แล้วคิดว่าคนอื่นไม่รู้ เอ็งว่ากูไม่รู้ กูพูดมานี้รู้ใหม่ กูฟังมาหลายปีแล้ว แต่กูก็อดกลั้นรับมีงไว้ แต่ถ้ามีงยังมีปัญหาอยู่ ต้องไป มันไร้สาระวะ แล้วอั่งกุตลอดนะ

ตาม้า ตาเรือ เราทำให้ดิงาม ทำให้จิตใจเราสงบระงับเข้ามา เพราะว่าคนเกิดมาเป็นมนุษย์เกิดมาพบพระพุทธศาสนา

กูพูดทุกวันนะ อริยทรัพย์ การเกิดเป็นมนุษย์นี่ การเกิดเป็นมนุษย์เป็นอริยทรัพย์ ไม่อย่างนั้นมันจะเกิดเป็นอย่างอื่น แต่ได้อริยทรัพย์มาแล้วเราจะมาสร้างเวรสร้างกรรมไปทำไม

กুবวชนะ กูก็ถูกต้องมาทั่ว ที่ไหนนะ กูเห็นว่าผิดทำนองคลองธรรม กูเก็บของไป กูไม่เคยอยู่กับที่กูสงสัย กูสงสัยที่ไหนไม่ดี กูไม่เคยอยู่ด้วย แล้วถ้ากูอยู่ด้วย ครูบาอาจารย์ที่กูเคารพบูชาเท่านั้น

ถ้าที่อื่นมันหน้าไหว้หลังหลอก ปากพูดอย่างหนึ่ง ทำอย่างหนึ่ง มนุษย์เป็นสัตว์ประหลาด คิดอย่างหนึ่ง ทำอย่างหนึ่ง พูดอย่างหนึ่ง เป็นสัตว์ประหลาดเลยละ เวลาพูดกับโยม อู้หุย! ธรรมะนี้พรั้งพรุเซียว เวลาพูดกับพระแม่่งพูดอะไรไม่รู้เรื่อง ยิ่งถ้าของในคณะสงฆ์นี้มึงอย่าแตะนะมึง เจอมาหมดแล้วแหละ

ฉะนั้นว่า สิ่งที่มีมันเกิดเป็นมนุษย์เป็นอริยทรัพย์ มันอยู่ที่สันดานใจ สันดานชาติชั่ว เป็นคนก็คนชั่ว เป็นพระก็พระชั่ว เป็นพระก็พระมหาโจร เป็นพระที่ไร้สาระ

ถ้าเป็นพระที่ดี วันสำคัญทางพระพุทธศาสนาไง ศาสนาที่ดิงาม ศาสนาพุทธ แล้วเราเกิดมาในพระพุทธศาสนา เราบวชเป็นพระ เราบวชเป็นพระแล้วเราจะสร้างคุณงามความดีของเรา ฝึกหัดประพฤติปฏิบัติ

ตาเรือ ตาม้า ตาเรือ มีหุมีตา อย่างที่พูดนี้ มีหุมีตา รู้ เห็น แต่กูไม่พูด กูไม่อยากจะให้มันกระเทือนกันไง เวลาพูดก็พูดโดยส่วนตัวนิดหน่อย แต่รับรู้ทั้งนั้น ไประรานใคร ไปทำอะไร รู้ทั้งนั้นนะ แล้วมันเศร้ามาก มันเศร้ามากเพราะอะไร

มันเศร้ามากเพราะว่าเราปกครองไม่ได้ เราคุมครองดูแลไม่ได้ เราสั่งให้คนชั่วเป็นคนดีไม่ได้ คนมันคิดอย่างไรแล้วเราไปเปลี่ยนความคิดเขาไม่ได้ แต่เราพยายามทำตัวเราให้เป็นตัวอย่างไง

อย่างที่ว่า ไม่เคยกวนใคร ไม่เคยปอกลอกใคร ไม่เคยล้วงกระเป๋าใคร ไม่เคยพูดให้ใคร เชื่อถือ แต่ถ้าแสดงธรรมนี้ต้องสมบูรณ์แบบ

ไม่รู้พูดไม่ได้ ไม่รู้ถามไม่ได้ ถ้ารู้ก็พูดตามที่รู้ บอกก็บอกตามที่รู้ เชื่อไม่เชื่อ กรรมของสัตว์ นั้นมันกรรมของสัตว์ เพราะอะไร

เพราะบวชเป็นพระ บวชมาในพระพุทธศาสนา เติบโตในพระธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า กตัญญูกตเวทีในธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า กตัญญูกตเวทีในพระพุทธศาสนา ทำคุณงามความดีฝังไว้ในพระพุทธศาสนา

จะดีจะชั่ว ทุกคนต้องตายหมด แล้วถ้ามันจะตาย มันตายมาตั้งแต่ไหนแต่ไร มันก็ได้อยู่แล้ว เราตายมาตั้งแต่บวชใหม่ๆ เราไม่มีอะไรเลย มันก็ไม่มีสิ่งใดจะเป็นผลดีผลลบกับใคร

นี่ก็เหมือนกัน จนปานนี้แล้วจะมากลัวอะไร กลัวอย่างเดียวเท่านั้นนะ กลัวพวกมึงทำดีทำชั่วนี่ไง กลัวว่าพระให้ฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมาให้เป็นคนดีไง กลัวแต่ว่าผู้ที่สืบต่อพระพุทธศาสนาต่อไปภาคหน้านี่ไง ถ้ากลัวก็กลัวตรงนั้นนะ กลัวตรงที่ทำให้ทุกคนเป็นคนดี ทุกคนเป็นพระที่ดี ทุกคนปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ทุกคนให้เป็นสัมมาทิฐิ ไม่ใช่ดันทุรังอยู่อย่างนี้

มันตัดสินกันได้ด้วยสายตา ด้วยสัมผัสของสัญชาตญาณของมนุษย์ มนุษย์เขาสัมผัสได้นะ สัตว์มันสัมผัสได้ หมา ถ้าคนดีกับมันนะ มันกระดิกหางดิ๊กๆ เลย แต่ถ้ามันเห็นตาขวางๆ มันวิ่งหนีเลย

สัญชาตญาณคนเขาสัมผัสได้ มึงรู้ไหม สัญชาตญาณของคนเขาสัมผัสได้ ดีหรือชั่ว

แล้วอย่างเรานี่ กูก็ว่ากูไม่เคยผิด แต่คนด่ากูทั้งประเทศไทยเลย

สัญชาติญาณของโลกกับสัญชาติญาณของธรรม เรื่องของเขา ให้กูดความเป็นธรรมให้
เป็นโลก กูทำไม่ได้ กูดเรื่องความเป็นธรรมให้เป็นโลก เป็นไปไม่ได้ ถ้ากูดให้เป็นโลกไปไม่ได้ กูถึง
ไม่ยุ่งกับใคร

แล้วโลก โลกามีสมันยิ่งใหญ่ ธรรมะมันอยู่ที่หัวใจของคนทีประเสริฐ มันอยู่ที่กรรมของสัตว์
ตาม้า ตาเรือ อยู่ที่สายตาของคน กรรมของสัตว์

กูขออย่างเดียวเท่านั้นนะ อย่ามาขอขมากูนะ กูขออย่างเดียว อย่ามาขอขมากูก็แล้วกัน
เอวัง